

KOLOVOZ - KADA SE VRIJEME ZAUSTAVLJA

vineri, 23 septembrie 2022

Kolovoz, mjesec velikih, teško podnošljivih vru ina u našem kraju.

Vru ine velike ovladale su ne samo našim krajevima ve cijelom Europom. Cijeli je mjesec kolovoz bio toliko vru , da smo imali dojam da smo u pustinji.. Zemlja, ljudi, biljke, šume, polja i životinje sve je vapilo za „dobrom i ugodnom kišom“.

Nakon dvije godine teških zabrana, polako je stiglo svojevrsno olakšanje i opuštanje. Sanitarne su mjere malo ili više popustile. Pogotovo u kolovozu, mjesecu predaha, mjesecu godišnih odmora. U našim su se krajevima oni koji rade izvan zemlje bar nakratko vratili u svoja rodna mjesta koja su se veselo popunila.

A mjesec je kolovoz u znaku velikog blagdana, zapravo dvaju blagdana posve enih Majci Božjoj, prvi je Gospa Sniježna, koja se slavi 5. kolovoza i Velika Gospa, blagdan Marijina uznesenja na nebo, blagdan koji nas polako uvodi prema nadolaze oj jeseni.

I dok je kolovoz ve ini onih koji su zaposleni vrijeme godišnih odmora, u p elarstvu se smatra mjesecom kada prelazimo u novu p elarsku godinu, zna i nova godina za košnice. P elice su vrijedne i kada drugi odmaraju.

Jedan od razloga zašto se tako ra una nova godina za p ele je da tada p ele po inju pripreme za ulazak u zimu. Stoga se preporu a da ve sada p elama se pomogne s hranom. A kad smo ve kod p ela, onda spomenimo i radove na našim poljima.

Nekada su se naša polja i livade cijelo ljetno obra ivala, kosila, istila. Sada, iako je dosta polja napušteno, nažalost, ipak još ima nade. Još se kose neke livade, uju se kosilice na bregovima. A vrijeme je i kada beremo ljetnje šljive. Slatke gu ice, trnke i jošneke vrste. Zapravo ove prve ljetnje šljive pripremaju nas za ve e berbe, onih jesenskih šljiva. A naši su bregovi puni vo njaka sa šljivama. Mislim da nema obitelji me u Karaševcima koja nema barem jedan vo njak šljiva.

Po etak jeseni je i bio u znaku berbi šljiva. Toliko još vo a ima po našim krajevima. Dosta tih vo ki napušteno je, meke i so ne kruške, jabuke....ostaju neobrane, zapuštene. Samo poneka vrana, gavran ili piljak (kako mi kažemo) leti visoko iznad i remeti mir koji je zavladao. Nijema šute polja i livade i ekaju svoje vlasnike da im se vrate iz dalekih krajeva, barem ponekad, barem nakratko.... Kao da je vrijeme nestalo od Velike do Male Gospe!

Jer kaže se da izme u 15. kolovoza i 8. rujna ljudi ne stare, da je sve toplo i mirno, da se stvari slažu i da ljudi imaju samo dobre misli i traže novi dom. Kaže se da izme u 15. kolovoza i 8. rujna vrijeme ne zna kamo e, prema ljetu ili jeseni, da

liš e
žuti, ali ne opada, da ptice žele oti i, ali još ne znaju ho e li na sjever ili na jug. Tako er se kaže da rijeke prestaju te i i
da more nema valova, jer vrijeme stoji i eka.

Kao što vrijeme stoji i eka, tako i naša sela, stoje mirno i ekaju povratak svojih mještana. I doista, veliki broj se upravo sada vra a u rodni kraj, na godišnji odmor, kod svojih roditelja ili baka i djedova. I barem u ovom kratkom razdoblju opet zaživješe naša sela, kao nekad. Jer možemo le-tjeti premo mora i visokih planina, odmoriti dušu možemo samo u rodnom kraju. Stoga, iskoristimo ovaj predah mudro da izlijje imo um od crnih misli i da svoju dušu približimo Bogu i našim najmilijima, koji nas strpljivo ekaju da se vratimo, bar kratko, doma.

Maria Lacchici